

Ngôi Trường Xưa Hiền Hiền

Em tóc ngắn như mây
Vờn quanh cây khuyh diệp
Ngôi trường xưa tiền kiếp
Của em bây giờ đâu?

Em cầm lược chải đầu
Tóc xanh rơi mấy sợi
Con chim xanh ngoài nội
Lát tới nhặt đi chăng?

Khuôn mặt em như trăng
Không tròn và không khuyết
Bởi tóc che đẹp tuyệt
Em làm tôi băng khuâng...

Em nhắc Bùi Thị Xuân
Nữ Tướng thời Nguyễn Huệ
Em nói: Bà là Mẹ
Một-người-Mẹ-anh-hùng...

Em nhắc chuyện Gia Long
Xử Bà và chồng Bà
Đứa con cũng không tha
Chết vì voi giẫm xác...

*Em chớp chớp đôi mắt
Tóc em nắng lung linh*

*Em làm tôi giặc mình:
Ngôi trường xưa hiển hiện...*

Trên trời bầy chim én
Lượn như mây mùa Xuân
Và học trò giai nhân
Áo trắng vờn trong nắng...

Trần Văn Lệ